

BUTAKA Teatre jove

Un circuit possible, un circuit necessari

Ramon Llimós

El circuit BUTAKA Teatre Jove nasqué l'any 2004 a partir del compromís de set entitats amb la programació estable d'arts escèniques per a joves.

Durant el 2003 la Fundació Xarxa, després d'un temps de reflexió i debat sobre la continuïtat de l'oferta teatral destinada a aquell segment de públic que deixava de ser infantil, convocà tota una colla de programadors i operadors teatrals amb l'objectiu d'exposar-los l'oportunitat de bastir, a escala nacional, una oferta regular d'arts escèniques per a joves. El resultat del seguit de reunions que es van dur a terme fou l'anomenat Compromís de Torelló, pel qual el SAT (Sant Andreu Teatre) de Barcelona, el teatre municipal Can Goma de Mollet del Vallès, el Teatre de Ponent de Granollers, l'Associació

Cultural el Galliner de Manresa, el teatre Cirvianum de Torelló i el Teatre el Casal d'Olesa de Montserrat es van constituir com a circuit BUTAKA Teatre Jove amb el següents objectius:

- Crear una programació estable d'arts escèniques específica per a públic jove.
- Crear un ambient teatral favorable per a la formació de nou públic.
- Impulsar el desenvolupament dels joves com a espectadors tot ajudant-los a plantejar-se, de forma crítica, com fan el seu consum d'oci.
- Estimular la producció d'espectacles destinats específicament a públic jove.

A més d'aquests objectius, els impulsors es comprometien, entre d'altres coses, a fer polítiques comunes de difusió i promoció, programar un mínim de 4 espectacles per temporada i fixar un preu de 6,00 euros l'entrada. No obstant l'ampul·lositat del nom del compromís signat a la capital de la vall del Ges, la vida d'algunes programacions va ser diversa i molt inconstant segons els casos. Cal assenyalar que l'Associació Cultural el Galliner de Manresa ja havia encetat una programació estable per a joves, Platea Jove, amb una resposta de públic molt notable. La seva acció pionera va ser de molta ajuda per obrir noves programacions i un exemple

en el qual el mateix circuit Butaka trobà motius d'inspiració.

A data d'avui, el circuit BUTAKA el componen 9 programacions estables de: Barcelona (SAT!, Sant Andreu Teatre), Berga, Manresa (Platea Jove), Mataró, Olesa de Montserrat (impulsora d'una Mostra Butaka anual que té lloc el primer cap de setmana d'octubre), Sant Feliu de Llobregat, el Prat de Llobregat, Igualada (Teatre de l'Aurora) i Vilassar de Dalt (Massa Jove).

Des de l'any 2005 fins a 2008, l'activitat de les programacions BUTAKA ha significat el següent:

Espectacles	Funcions	Espectadors	Invitacions	capacitat	Ocupació	
2005	16	19	3.980	953	10.080	48,94%
2006	29	32	6.823	1.636	17.866	47,35%
2007	13	13	1.942	392	5.581	41,82%
2008	24	33	4.835	757	14.606	33,10%
TOTAL	82	64	17.580	3.738	48.133	44,29%

OFERTA TEATRAL I PÚBLIC JOVE

La condició de públic és una categoria social que no ve donada, sinó que es construeix. Obtenir aquesta condició implica adquirir drets de ciutadà amb els quals hom forneix el propi repertori cultural.

Si admetem que el públic no existeix, sinó que el que hi ha són segments de públic, convindrem que el jove és una parcel·la ben delimitada i concreta de públic. Com a individu d'una categoria social, ens preguntem, doncs, de quina manera arriba el jove a adquirir drets de ciutadania per bastir el seu repertori cultural d'arts escèniques. Pensem que hi ha dos estadis ineludibles: el fet social i l'hàbit.

En els joves, el que sembla decisiu no és pas el què, sinó amb qui. En el seu temps d'oci, el jove es desplaça i consumeix en grup, amb la seva colla: concerts, festes, manifestacions, etc. Compartir l'emoció estètica provocada per una manifestació artística en directe i en un espai públic és una experiència que el jove segueix bus-

cant, i no sembla disposat a renunciar-hi. I allò que més l'interessa d'aquesta experiència és compartir-la amb qui vol en un entorn propici als seus gustos. Això pot ser qualificat de fet social. D'aquest fet, pensem que el més important no és que es consumeixi, sinó el procés que es desplega.

D'altra banda, si aquesta opció se li presenta al jove de manera regular, si la difusió i promoció d'aquestes activitats li arriba periòdicament de manera directa, clara i honesta, la repetició de la tria pot conformar un hàbit. Així doncs, els drets adquirits com a ciutadà i subjecte d'una oferta cultural estable específicament adreçada a ell es consumeixen quan el jove en fa ús regularment perquè aquesta oferta satisfà les seves necessitats culturals.

Implantar un circuit d'aquestes característiques és possible a la majoria de poblacions del nostre país i creiem, a més, que és necessari. En atenció al dret d'igualtat d'accés a la cultura, però també per enriquir i augmentar la quantitat i la qualitat de l'oferta existent al nostre país, cal po-

sar-se a treballar perquè els joves puguin triar anar al teatre a la seva població. Una oferta escènica de qualitat, diversa i regular, amb una comunicació adequada, pot construir un públic jove que també busca emoció i experiències al teatre. La Fundació Xarxa treballa en aquesta direcció tot impulsant el circuit BUTAKA teatre jove.

Ramon Llimós
de Fundació Xarxa.

FUNDACIÓ XARXA
www.fundacioxarxa.cat
www.butaka.net